

Tvivil: Naar nu det ærede Medlem for Veile Amtsbden Balgfreds (Berg) har ment at burde stille et Vædringsforslag, der gaar ud paa at give Bevillingen en saadan Karakter, at den ikke kommer Stolestribet „Georg Stage“ til gode, men faar en anden mere individuel Karakter, det vil sige saaledes, at den fordeles paa de Enkelte, der maatte ønske at faae Nytte af den, idet de saa enten kunde seile med „Georg Stage“ eller med et andet Skib, som de selv vilde, saa siger jeg dertil, at det kan Statskassen ikke ret vel indlaede sig paa. Thi en saadan Bevilling, stillet til den Enkeltes Raadighed, giver jo aldeles ingen Garanti for, at den virkelig bliver forsvarelig anvendt. Vi forlange paa alle Omraader, hver Gang der er Tale om at bevilge til Skoler, til Optragelsesanstalter osv., Garanti for, at de Benge, vi give, ikke alene blive brugt til Skolegang i Almindelighed, men ogsaa til Besøg i saadanne Skoler, som særlig igennem de Beretninger, de udgive, og som blive gennemgaede af Finantsudvalget, afgive Garanti for, at de meddele en virkelig fornuftig og virkelig dygtig Undervisning. Paa samme Maade bør det ogsaa være her. Nu er der ingen Tvivil om, at den Undervisning, som gives her paa dette Stolestrib, er efter Alt, hvad der er blevet os meddelt, og hvad vi have erfaret, upaaflagelig, saa at der ikke kan siges det Mindste imod den. Derimod vil det være overmaade tvivlsomt, om der kan opnaas det Allermindste ved at give unge Mennesker Benge til at reise med Koffardikapitainer. For det Første har man ikke fuld Garanti for disse Menneskers Behandling hos private Koffardikapitainer, som vi ikke vide Noget om, og som vi ikke have det ringeste Kendskab til. Der er naturligvis mange af disse Koffardikapitainer, som ere overordentlig hæderlige og fortreffelige Folk, men det er jo bekjendt nok, at unge Mennesker, der komme ombord for at seile med private Koffardikapitainer, ofte blive behandlede paa en alt Andet end human Maade, og at hele den Maade, hvorpaa de blive sat til Tjeneste paa disse Skibe, giver saa liden Garanti for deres aandelige Vel, at jeg ved, at mange Forældre vilde betænke sig mange Gange, inden de lade deres Børn gaa under en saadan Veiledning, som de meget ofte ere udsatte for til Søs. I saa Henseende tror jeg nok, at der, inden man giver noget Bidrag, er al mulig Grund for Bevillingsmagten til at sørge for, at der er Garanti til Stede for, at de lære, hvad de skulde lære, og ogsaa for, at de materielt og sædelig blive behandlede saaledes, som det er forsvareligt for unge Mennesker, hvis hele Fremtid afhænger

deraf. Men denne Garanti er ikke til Stede, naar man giver nogle hundrede Kroner for at faae et ungt Menneske anbragt hos en Koffardikapitain, som vi ikke kjender det Mindste til. Det Ansvar tror jeg ikke, det er rigtigt, at vi paatage os. Naar man skulde give Bevillingen paa den Maade, maatte man altsaa have en Garanti, og den maatte da nærmest fremstafes derved, at der skulde anstilles Undersøgelser om, hvorvidt vedkommende Koffardikapitain var egnet til at oplære unge Mennesker. Jeg tror, at det var en uheldig Maade at løse Sagen paa, og jeg tror, at det var ikke noget Ansvar, som den ærede Minister kunde paatage sig. Han kan paatage sig at kontrollere Skoler, det kan endda være vanskeligt nok, men at bedømme de enkelte Koffardikapitainer, som kunne ønske at tage Drengene med sig ombord, det kan han ikke. Med andre Ord, ved at staa ind paa den Vej, som det ærede Medlem har foreslaaet, gjøre vi disse unge Mennesker en daarlig Tjeneste. Undertiden vil det kunne gaa godt, det er muligt, men det vil ogsaa i mange Tilfælde være til deres Fordærbelse, og de ville maasse slet ikke lære Noenting. Det er jo en bekjendt Sag, at unge Mennesker paa mange Koffardiskibe bruges meget mere til privat Tjeneste end til egentlig Sømandsarbejde, naar de begynde at gjøre deres Farter, og at de i moralsk og fysisk Henseende maasse udsættes for en meget alvorlig Skade, som Bevillingsmagten ikke paa nogen Maade kan bære Ansvar for. Derfor siger jeg, at der ikke er den allerringeste Garanti for, at disse Benge blive fornuftig anvendte, og da vi paa andre Omraader fordrer visse Regler og en vis Sikkerhed for, at Bevillingens Anvendelse ikke er ligefrem formaalsstridende, kan Udvalgets Flertal ikke gaa ind paa at støtte det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem, et Forslag, som vistnok for de Paagjældende vil have en meget sørgelig Virkning, og kun for Enkelte kan være til nogen Nytte, medens det for „Georg Stage“ ganske sikkert ikke vil have anden Betydning, end at Skibet ikke kommer ud. Det er imidlertid vort Ønske, at dette Skib virkelig maa komme ud i Nar, og det er vor Hensigt med Bevillingen, at den Virksomhed, der er begyndt, ikke skal standse paa Grund af Uheld og tilfældige Omstændigheder. Først naar det havde viist sig, at Foretagendet ikke var tilstrækkelig fundereret fra første Færd eller tilstrækkelig begrundet i Forholdene, kunde der være Anledning til at opgive Sagen og begynde paa en anden Maade, men at standse den paa Grund af rent tilfældige Omstændigheder vil ikke kunne være Thingets Mening.